

Nr 203.

Av herr **Forslund**, om visst tillägg till övergångsbestämmelserna i tjänstepensionsreglementet för arbetare i statens tjänst.

I tjänstepensionsreglemente för arbetare av år 1934 (svensk författningssamling nr 443) stadgas i 1 §, att såsom förutsättning för reglementets tillämplighet gäller, att arbetaren nått en levnadsålder av minst 21 år samt att hans anställning antingen fortgått 21 månader i följd eller för vart och ett av tre på varandra följande kalenderår omfattat minst 7 månader eller ock under fem på varandra följande kalenderår omfattat tillhoppa minst 30 månader. Rörande tjänsteårsberäkningen stadgas i 2 §, att såsom tjänsteår skall tillgodoräknas dels tid, under vilken arbetaren före reglementets tillämpning å honom erlagt pensionsavgifter till av staten upprättad eller understödd pensionsanstalt, och dels två tredjedelar av den tid, under vilken arbetare eljest, med eller utan pensionsrätt, innehaft statsanställning av beskaffenhet och under förutsättningar, som i 1 § sägs.

Beträffande tolkningen av här angivna stadgande har tveksamhet rått hos vederbörande myndigheter. Vissa ha tolkat bestämmelserna så, att två tredjedelar av de 21 månader, som förflyta före reglementets tillämplighet, skall räknas såsom tjänsteår. Andra ha menat, att då reglementet över huvud icke kan tillämpas på någon, förrän 21 månader efter anställningens början, dessa 21 månader inte heller kunna räknas såsom tjänsteår. Enighet har slutligen vunnits om den sistnämnda tolkningen, och följaktligen drages vid tjänsteårsberäkning för fastställande av pensionsbelopp 21 månader från den sammanlagda tjänstetid, den anställda haft i statens tjänst.

Det är enligt vår mening mycket tveksamt, om denna tolkning är riktig och överensstämmande med lagstiftarens mening. Enligt de allmänna principerna för pensionsrätten anses den anställda genom själva tjänstgöringen och oberoende av om egna avgifter eller avdrag pålagts honom ha förvärvat rätten till den del av pensionsunderlaget, som anses belasta staten. Det är enligt vår mening denna princip, som konstituerar tvåtredjedelsregeln. Även utan egna avgifter eller avdrag har den anställda berättigat sig till de två tredjedelar av för vederbörande tjänstetid beräknad pension, som anses motsvara statens insatser. Så betraktat skulle även $\frac{2}{3}$ av de nämnda 21 månaderna ingå i tjänstetiden och sålunda endast 7 månader frånräknas.

Oberoende av tolkningen av berörda stadgande synes det oss emellertid obilligt, att även för arbetare, som varit anställda före pensionsreglementets ikraftträdande, tillämpa den ovan angivna tjänsteårsberäkningen. För ordinarie tjänstemän gäller nämligen enligt övergångsbestämmelserna, att tid, som vederbörande tjänsteman före det 1934 utfärdade pensionsreglementets

ikraftträdande icke ägt räkna som avgiftsår och för vilka han följaktligen icke erlagt avgift, dock skall till två tredjedelar tillgodoräknas honom vid fastställande av pensionsbeloppet. Ingenting synes oss motivera att arbetarepersonalen skall behandlas snävare. Det måste anses lika berättigat för arbetaren som för den ordinarie tjänstemannen att som tjänsteår få tillgodoräkna sig två tredjedelar av den tid anställning innehafts i statens tjänst, utan att han erlagt pensionsavgifter eller fått vidkännas pensionsavdrag.

På grund av vad sålunda anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta, att i övergångsbestämmelserna rörande tjänstepension för arbetare i statens tjänst införes ett stadgande, enligt vilket två tredjedelar av den tid, arbetaren innehaft anställning i statens tjänst före pensionsreglementets tillämpning å honom, måtte tillgodoräknas honom som tjänstetid för fastställande av pensionsbeloppet, samt att detta stadgande tillämpas retroaktivt från den 1 januari 1935.

Stockholm den 23 januari 1936.

Albert Forslund.
